

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

22.

július 16.

**II. János Pál pápa FAMILIARIS CONSORTIO című
apostoli buzdítása**

**az egész Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez
a keresztény család feladatairól a mai világban
(III/2-B. rész: A nevelés)**

Ezt a részt olvasva érdemes fellapozni az egyes hivatkozásokat is. A II. Vatikáni Zsinat több dokumentumára is történik itt hivatkozás. Egyik ilyen 'alapvető' dokumentum a Gravissimum Educationis kezdetű deklaráció. Ez a következőket mondja:

„A gyermekeket és a fiatalokat a lélektan, a pedagógia és a didaktika mai eredményeit fölhasználva segíteni kell testi, erkölcsi és értelmi képességeik harmonikus kibontakoztatásában, annak érdekében, hogy erős és állhatatos lélekkel győzvéen le a nehézségeket, fokozatosan elérjék a tökéletes felelősségérzetet saját életük folyamatos és helyes kiművelésében és az igazi szabadság megszerzésében. Kapják meg az életkornak megfelelő pozitív és okos szexuális nevelést is. Ezenkívül a társadalmi életben való részvételre úgy kell felkészíteni őket, hogy a szükséges és megfelelő eszközök birtokában tevékenyen be tudjanak kapcsolódni a különféle emberi közösségekbe, nyíljanak meg a másokkal való dialógusra, és készségesek legyenek a közös szolgálatára.” - Micsoda veretes mondatok ezek, szinte szavanként kellene róluk tovább gondolkodni!

A Familiaris Consortio-nak ez a fejezete ezeket a gondolatokat továbbfejleszti. Hangsúlyozottabban szerepel pl. benne az, hogy a nevelés az elsősorban a szülők (apa és anya) joga és kötelessége. Ez a szülői jog és kötelezettség „*másokra teljesen át nem ruházható és mások nem bitorolhatják.*”

A Gaudium et Spes 35. bekezdésére hivatkozva ebben a dokumentumban új elemként jelenik meg a következő: „*A gyermekeknek az anyagi javaktól való függetlenség légkörében kell nevelkedniük, úgy, hogy az egyszerű és szűkös életkörülményeket is elfogadják abban a meggyőződésben, hogy az embert a személye és nem a javai teszik értékessé.*”

A gyermekeknek nemcsak az igazságosság helyes érzékével kell felnőniük, hanem a szeretet iránti nagyobb érzékkel is. Ilyenek pl. a saját kényelem megtagadása, az önátadásra, az önmegtagadásra való nevelés szükségessége, az őszinte törődés és szolgálat a szegények és rászorulóknak felé. A szülők joga és kötelezettsége a háztársi szeretetből fakadó „*világos és okos*” nemi nevelés. Ebből kiindulva az apostoli buzdítás kimondja még egészen azt is, hogy az iskolákban a nemi nevelést a szülők gondos irányítása alatt kell végezni, ügyelve arra, hogy az iskola ugyanolyan szellemben neveljen, ahogy ezt a szülők is megkívánják.

Kedves szülők, akiknek a gyermekei 1-12 osztályok valamelyikébe járnak! Kedves pedagógusok, akik ezt a korosztályt nevelitek! Gondoljátok végig, hogy a fenti alapelvek a Ti iskoláitokban mennyire gyökereztek már meg, és hogyan tudjátok visszaszorítani az ezzel ellentétes külső hatásokat?

Sokkal több, sokkal nagyobb összefogásra lenne szükség, megosztani a jó és a rossz tapasztalatokat a nevelés itt felsorolt feladataiban. Az internet világa ma különösen jó eszköz erre, már ma is igen sok étékkel. Az iskoláknak, - különösen a katolikus iskoláknak - pedig nem versenyezni kellene, hanem támogatni egymást, hogy minél több jó tapasztalat válhasson közkinccsé, és a sok hamis szándékú irányzatra pedig idejében fel tudják hívni egymás figyelmét.

Hiszen minden iskolában azt tapasztaljuk, hogy a gyerekek mennyire függőek, és mennyire befolyásolhatók. Gondoljunk csak az öltözködésben, az anyagi proccolásban, az egyéni teljesítményekben elharapózott versengésekre, a szegregáció legkülönfélébb formáira, vagy, hogy milyen kevesen vállalják a tisztaságot, a felelősséget.

Ha nevelési kérdésekben nem lesz komoly összefogás, a nem keresztény világ nagyon nagy százalékban bedarálja a gyermekeinket.